

קביעת עדיפות בשיטת MoSCoW

מחבר: איציק סיון

בעת ניהול פרויקט, חשוב להבין באופן ברור את דרישות הלקוחות וסדר העדיפויות שלהם. פרויקטים רבים מתחילים עם רשימה של דרישות בהן הכותרת לא ברורה, רק כדי לגלות מאוחר יותר שלא הבינו את צרכי הלקוחות באופן מלא.

ברגע שיש מערכת ברורה של דרישות, חשוב לוודא שהם מדורגים. זה עוזר לכולם (לקוחות, מנהל פרויקט, מעצב, מפתחים) להבין את הדרישות החשובות ביותר.

שיטת MoSCoW מתבססת על תעדוף: **must, should, could and would**:

כלומר: חובה, צריך, היית יכול ואפשרי בעתיד:

Must – חייבת להיות דרישה כדי לענות על הצרכים העסקיים

Should – צריכה להיות דרישה במידת האפשר, אבל הצלחת פרויקט אינה מסתמכת עליה

Could – יכולה להיות דרישה. דרישה רצויה אך לא הכרחית, דרישה היכולה לשפר את חוויית משתמש או שביעות רצון הלקוח עם עלות פיתוח קטנה. דרישות אלו בד"כ נכנסות, אם יש זמן ומשאבים.

Would – אפשרי שדרישה זו תהיה מאוחר יותר, אבל היא לא תועבר הפעם

מונח MoSCoW עצמו הוא ראשי תיבות הנגזר מהאות הראשונה של כל אחת מארבע קטגוריות תעדוף (**Must** - חייב להיות, **Should** - צריך להיות במידת האפשר, **Could** - רצוי אך לא הכרחי, **Would** - אפשרי אך לא הפעם)

MoSCoW כשיטת תעדוף מסייעת לקבוע אילו דרישות יש להשלים קודם, אלו שחייבות לבוא מאוחר יותר או שלא יושלמו בכלל.

בניגוד לשיטת מספור לקביעת סדרי עדיפות, כוונת המילים הופכת את התהליך לפשוט יותר. דרישות חובה צריכות לספק פתרון עקבי, ולהוביל לבד להצלחת פרויקט.

דרישות **must** (חובה) אינן פתוחות למשא ומתן וצריכות לעבור. אי מסירה אפילו של אחת מדרישות החובה, זה מתכון לכישלון הפרויקט.

צוות הפרויקט צריך לשאוף להעביר כמה שאפשר דרישות **should**. דרישות של **Could and would** הן דרישות של "נחמד שיש" ואינן משפיעות על ההצלחה הכוללת של הפרויקט. דרישות **Could** הן הראשונות לוותר עליהן בפרויקט אם יש לחץ של זמן או תקציב.

כדי לספק פרויקט מוצלח, חיוני שתהיה מערכת ברורה של דרישות, עדיפות שסוכמה עם הלקוח, ולעמוד בתקן איכות, לוח זמנים ותקציב. השיטה המומלצת לקביעת סדרי עדיפויות היא MoSCoW.

MoSCoW פותחה על ידי Dai Clegg בבריטניה בשנת 1994, השימוש הרחב הראשון נעשה על ידי Dynamic Systems Development Method (DSDM).